Nulla remota via solidum partitur amorem,
Et quem partitur integritate caret.
Nec mons, nec planum, nec pars speciosa ma-
[rina,
Disjungunt hos, quos copulat unus amor.
Longepres unde locus quod amor dimittat amo-
[rem?
Talis ab opposito dicitur esse locus.
Ergo, ut vivat amor, concordia donat, et unum.
Velle, duos unum mentibus esse facit.
Tuque nec immerito, cui nomen floris adhæret,
Florentine, statum mente resume tuum.
Parco tibi quia parco tuis, flos inclyte, culpis
A Ni tua vivifices (53) tisibus acta tuis.
Suscipe millenis citharam, quam dirigo, nervis
Orpheus ignota carminis arte rudis.
Inclyte, cui vivo, si vivo, provide præsul
Florentine, statum scito benigne meum.
Sum passus gravia, graviora, gravissima,
[quarto
Passio, si velit ars, possit inesse gradu.
Ergo vale præsul. Sum vester. Spiritus iste
Post mortem vester, credite, vester erit.
Vivus et exstinctus te semper amabo. Sed esset
Viventis melior, quam morientis amor (54).

Explicit liber Henrici Florentini.

In msto Helmstadiensi adduntur sequentes hexametri versus :

Assignant causam quidam sic efficientem
Hoc opus exegit metrosus philosophus dux
Ex te nomen habet qui Sangelsinus habetur
Creditur et nomèn Henricus quod sibi detur
Henricus veram docuit qui philosophiam
Præscriptos libros dictavit quatuor istos
Pauperis in speciem qui deridetur ubique
Ostendens plures homines nimis impatientes
Quando res perdunt vel corpus debile tremunt
Qui cum fortuna promunt turpissima verba
B Et mallent flentes se genuisse parentes
Qui post conversi poscunt ubicunque doceri
In rectamque viam duci per philosophiam
Quæ dat in his libris documenta perophina
[cunctis
Quæ cuncto populo prosunt veterique novello
Ergo discendi bene sunt isti tibi libri
Versus prædictos dictaverat Hugo sacerdos
Qui propriis librum manibus conscripserat
listum.

(53) Ms. Helmst. *Damnifices.*
(54) Quatuor versus postremi superant numerum mille versuum, quo auctor paulo ante Elegiam suam scriptam esse docuit.

ANNO DOMINI MCXCI

LABORANS S. R. E. CARDINALIS

NOTITIA

(Oudin, *Script. eccles.*, II, 1580)

Laborans S. R. E. presbyter cardinalis, dictus *Laborans* proprio nomine, qui primum quidem fuit diaconus cardinalis S. Mariæ in Porticu, tum postea presbyter cardinalis tituli S. Mariæ trans Tiberim, philosophus et theologus egregius, edidit, ut Baronii cardinalis verbo utar, anno Domini 1182 elaboratissimam *Collectionem canonum.* Item exstat ejusdem opus *De justitia et justo, ad Majonem magnum Siciliæ admiratum;* liber *De vera libertate, ad Hugonem Panormitanum archiepiscopum; epistola ad Hugonem contra Sabellianos rursum reviviscentes;* altera *ad Vivianum cardinalem S. Stephani in Cœlio monte, de appellationibus*, quæ non integra, sed recisa legitur. Continet has omnes Laborantis lucubrationes codex membranaceus basilicæ S. Petri in Urbe, ut habet Baronius tomo XII Annalium.